

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ. κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ Β΄

ΤΗΝ 28^{ην} ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ

ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ.

Περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη εποχή, ο σημερινός άνθρωπος, ο ποικιλότροπα ταλαιπωρημένος, μέ πολέμους, παντοειδείς κρίσεις (οικονομικές, υγειονομικές) θεομηνίες, πολύνεκρα ατυχήματα, μεταναστευτικές εισροές, ναυάγια, απειλές κλιματικής αλλαγής και έπισιτιστικής κρίσεως έξ αυτής της έπαπειλούμενης κλιματικής αλλαγής ή έκ τών πολέμων ή έκ της έπ' έσχάτων άναφανείσης και βίαια δράσης άντισυστημικής κίνησης παγκοσμίως κ.τ.ό., τά όποια καθημερινώς δημιουργοῦν κλίμα άνασφάλειας, φοβίας και τρόμου άναζητεί ένα γνησιότερο λόγο, μιά αυθεντικότερη μαρτυρία, λόγο παραμυθητικό, λόγο έπιστηρικτικό. Και τό έρώτημα πού τίθεται είναι: τί μπορεί νά προσδώσει μεγαλύτερη γνησιότητα στόν Χριστιανικό λόγο και περισσότερη αυθεντία στην Χριστιανική μας μαρτυρία σήμερα, καθώς οί Χριστιανοί όπου γής έμμένουμε νά πιστεύουμε στό Λόγο του Θεού και νά τον προβάλουμε ως Λόγο σωστικό και παρήγορο, Λόγο Ευαγγελικό για τον κόσμο μας; Η φλόγα και ή δύναμις της Πίστεώς μας άπαντα ή Ίδρυτής της Έκκλησίας της Ελλάδος και Ίδρυτής της έν Κορίνθω παροικούσης Αγίας Έκκλησίας, ή πολιοῦχος της Μητροπολιτικής μας έδρας, ή Έφορος και προστάτης ήμῶν τών Κορινθίων, ή Απόστολος Παῦλος. **«Έχοντες δέ τό αυτό πνεῦμα της πίστεως κατά τό γεγραμμένον “έπίστευσα διό έλάλησα” και ήμείς πιστεύομεν διό και λαλοῦμεν» (Β' Κορ. δ', 13).**

Ο Χριστιανικός λόγος είναι καρπός της Πίστεως, χωρίς την προϋπόθεσι της ζωντανής Πίστεως ούτε μπορεί, άλλ' ούτε και έχει τό δικαίωμα νά όμιλή κάποιος για τον Χριστόν. Όμιλεί ή Έκκλησία γι' αυτόν στόν Όποιο πίστευσε. Μαρτυρεί γι' Αυτόν πού άξιώθηκε νά γνωρίσει διά της Πίστεως.

Και ή Πίστις στην βαθύτερή της υπόστασι δέν είναι μία θεωρητική άποδοχή ή μία ιδεολογική τοποθέτησις ή μία εικονική πραγματικότητα καρπός της μετά άνθρωπον εποχής μας, αλλά ή βαθύτερος, ή έσωτερικός φωτισμός του ανθρώπου του κατά Θεόν κτισθέντος. Η δυνατότης πού χαρίζει ή Θεός στόν άνθρωπο νά Τόν γνωρίσει και νά Τόν αγαπήσει' προσωπικά, όντολογικά και

μάλιστα σ' ένα ατελεύτητο σχῆμα ἀγάπης καὶ γνώσεως, γνώσεως καὶ ἀγάπης, ἀφοῦ ὅσον ἀγαπᾷ τόν Θεόν ὁ ἄνθρωπος τόσον Τόν γνωρίζει καὶ ὅσον Τόν γνωρίζει τόσον Τόν ἀγαπᾷ χωρίς νά ὑπάρχει τέλος σ' αὐτήν τήν σχέσι. Καί ὅταν αὐτό ἐπιτυγχάνεται, τότε κι' ἐμεῖς τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, Ποιμένες καὶ Ποιμαινόμενοι δυνάμεθα νά ἐπαναλαμβάνουμε τόν λόγον τῶν Ἀποστόλων: «Οὐ δυνάμεθα ἅ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν» (Πραξ. δ' 20).

Σήμερα, ἂν ὑπάρχει κρίσις ἀξιοπιστίας τοῦ Χριστιανικοῦ λόγου, αὐτό ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι ἡ Πίστις μας ἐμφανίζεται ὡς ἰδεολόγημα. Ἡ μαρτυρία μας ἐκδηλώνεται ὄχι ὡς κατάθεσις ζωῆς καὶ ἐμπειριῶν, ἀλλά ὡς ἰδεολογική διακήρυξις πού ἐπιδιώκει νά ἀντιπαρατεθεῖ στά πιστεύματα τῶν ἄλλων. Τοῦτο, ἐνῶ δέν πείθει τούς «ἐκτός» τῆς Ἐκκλησίας, δυστυχῶς πολλάκις δημιουργεῖ φατρίες καὶ μερισμούς ἐντός τῆς Ἐκκλησίας πού δυναμιτίζουν τήν ἐνότητα καὶ ἀφανίζουν τήν εἰρήνη Της, μέ ἀποτέλεσμα νά ταλαιπωρεῖται «ἔτι καὶ ἔτι» ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας πού ἀναζητᾷ ἀσφάλεια, πού ἐπιζητεῖ, ἔστω καὶ ἂν δέ τό ὁμολογεῖ εὐθαρσῶς, τήν σωτηρία του!

Ἡ παρουσία σας ὅμως σήμερα, ἐδῶ στήν Κόρινθο καὶ σ' αὐτόν τόν πανηγυρίζοντα περικαλλῆ Ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Ἀγίου Παύλου, Μακαριώτατε πάτερ καὶ Δέσποτα, πολυσέβαστέ μοι Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος **Κύριε μοι κύριε Ἱερώνυμε Β'**, μετὰ τῶν ἁγίων Συνοδικῶν Συνόδων καὶ λοιπῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων, τοῦ εὐαγοῦς Ἱ. Κλήρου, τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης Ἱ. Μητροπόλεως, τήν πηδαλιουχίαν τῆς ὁποίας χάριτι θείᾳ ταπεινῶς διακρατῶ, δηλώνει ὅσον στούς ἐντιμοτάτους Τοπικούς καὶ Περιφερειακούς Ἀρχοντας, στούς ἐνδοξοτάτους ἐκπροσώπους τῶν Στρατιωτικῶν, Αστυνομικῶν κ.λ.π. Ἀρχῶν τοῦ Τόπου μας, τόσον καὶ στὸν Θεοφιλῆ Λαό τῆς Κορινθίας τήν εὐλογημένη Ἐκκλησιαστική μας ἐνότητα. Φανερώνει σέ καιροὺς δυστήνους καὶ ἡμέρες πονηρές ὅτι ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἐν ἔργοις καὶ λόγοις ἀκολουθεῖ τήν ἀδιάπτωτη προτροπὴ τοῦ Ἀποστολικοῦ

πατρός καί μάρτυρος Ἀγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου: «**Τὴν ἔνωσιν ἀγαπᾶτε, τοὺς μερισμούς φεύγετε**» (Φιλαδελφεῦσιν, VII, 2). Καί τούτου ἔνεκα ὁ «**λόγος τῆς μαρτυρίας**» μας (Ἀποκ. ιβ', 11), τὸν ὁποῖον εὐθύς ἀμέσως θά ἐκφράσει μετὰ καλλιιεπείας καί εὐφραδῶς ὁ ὀρισθεὶς πρὸς τοῦτο ὑφ' Ὑμῶν Μακαριώτατε, εὖστομος καί χρυσομίλητος Συνοδικὸς Ἱεροκέρυξ Σεβασμιώτατος ἅγιος ἀδελφός Μητροπολίτης Φθιώτιδος **κ. Συμεών**, θά εἶναι ὄχι «**πλαστοὶ λόγοι**» (Β' Πέτρ. β', 3), ὅπως γράφει ὁ ἕτερος συνεορταζόμενος μετὰ τοῦ Ἀπ. Παύλου Πρωτοκορυφαῖος Ἀπ. Πέτρος, ἀλλά, ὡς συμβουλεύει ὁ Απόστολός μας τὸν μαθητὴ Του Τιμόθεο, «**λόγοι πίστεως**» (Α' Τιμ. δ', 6).

Πρὶν ὅμως καλέσω στὸν Ἰ. Ἀμβωνα τὸν Σεβασμιώτατο ὁμιλητὴ γιὰ νὰ ἀκούσουμε «**λόγους πίστεως**» θά ἤθελα ὡς «οἰκοδεσπότης» καί πνευματικὸς σύνδειπνος αὐτῆς τῆς Ἱεροσυνοδικῆς εὐωχίας πού μᾶς παραθέτει σύμφωνα μέ τὸν λόγο τοῦ Χρυσορρόα Μεγάλου Πατρός «**ὁ ὀξύδρομος δρομεὺς· ὁ χάριτος θείας πεπληρωμένος· ὁ μαρτυρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὡς βαστάζων τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς οἰκουμένης ἀπάσης· ὁ τριώροφον οὐρανὸν διελθὼν, καί εἰς Παράδεισον εἰσελθὼν... καί ἀκούσας ἀπορρήτων μυστηρίων, ὧν οὐκ ἔξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι**» (Χρυσ. Λόγος Γ' Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς Κορυφαίους Ἀποστόλους Πέτρον καί Παῦλον), ὁ Απόστολός μας Ἅγιος Παῦλος νὰ εὐχαριστήσω ἕνα ἕκαστον ἐξ Ὑμῶν Ἀδελφοί μου πολυφίλητοι καί ἀγαπημένοι μέ πρῶτον Ὑμᾶς Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ὀξυδερκέστατε, ὀξυνούστατε καί δεξιέ οἰακοστροφε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγίας Ἐκκλησίας **κ.κ. Ἱερώνυμε Β'** διὰ τὴν τιμὴν καί τὴν εὐλογίαν νὰ λαμπρύνετε τὴν πανήγυρί μας μέ τὴν πάνσεπτον παρουσίαν Σας, εἴθε εἰς ἔτη ἀάπολλα νὰ Σᾶς ἔχουμε προεξάρχοντα τῆς πανηγύρεώς μας, ὡς τὸν Ἠγούμενον τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας, νὰ εὐχαριστήσω τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικούς Μητροπολίτες Ζιχνῶν & Νευροκοπίου **κ. Ἱερόθεον**, Ἀλεξανδρουπόλεως **κ. Ἀνθιμον**, Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως **κ. Βαρνάβαν**, Μάνης **κ. Χρυσόστομον**, Φθιώτιδος **κ. Συμεών**,

Λαρίσης & Τυρνάβου **κ. Ίερώνυμον**, Περιστερίου **κ. Γρηγόριον**, ὡς καί τούς προσκεκλημένους ὑπό τῆς ἐλαχιστότητός μου Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως & Πολυκάστρου **κ. Δημήτριον**, Ἡλείας **κ. Ἀθανάσιον**, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν & Πετρουπόλεως **κ. Ἀθηναγόραν**, Καρπενησίου **κ. Γεώργιον**, Θήρας, Ἀμοργοῦ & Νήσων **κ. Ἀμφιλόχιον**, Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως **κ. Νικηφόρον**, ὡς καί τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Λευκουπόλεως (Μπελογκραντσίκ) **κ. Πολύκαρπον**, ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, καί Ὠρεῶν **κ. Φιλόθεον**, Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι παρίστασθε καί μεγαλύνετε τόν ἐν Κορίνθῳ ἑορτασμόν Αὐτοῦ Ὅστις «**συνέζη μέ τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις καί μολονότι οἱ Ἄγγελοι πολλάκις ἀνέλαβον (κατά διαταγὴν τοῦ Θεοῦ) τὴν προστασίαν διαφόρων ἔθνων, ἀλλ' οὐδέ εἰς ἐξ αὐτῶν δέν διηυθέτησε τό ἔθνος τό ὅποιον ἐνεπιστεύθη τοιοῦτοτρόπως, καθὼς ὁ Παῦλος τὴν οἰκουμένην ὅλην**» (Χρυσ. Λόγος Δ' Ἐγκωμιαστικός εἰς Ἀπ. Παῦλον, κατὰ μετάφρασιν Μ. καί Ν. Γαλανοῦ), διό καί Ἀπόστολος τῶν ἔθνων ἐκλήθη!

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἅγιοι ἀδελφοί! Πολλά τὰ ἔτη Σας, πολύκαρπος, καλλίκαρπος καί ἐνοποιός ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονία Σας!

«Ὡς εὖ παρέστητε» καί ἐφέτος Μακαριώτατε στήν πόλιν μας!

«Καλῶς ἦλθατε» ἅγιοι Ἀρχιερεῖς στήν Κόρινθο!

Σέ ὅσας ἐντιμότητα Ἀρχοντες, ἀξιότιμοι κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, σέ σένα Λαέ τοῦ Θεοῦ κουρασμένε ἀπό τίς δυσκολίες τῆς καθημερινότητος ἀπό τὰ τρίσβαθα τῆς ψυχῆς μου εὐχομαι ἔτη πολλά, Χριστιανικά, εἰρηνικά, ὑγιεινά, εὐφρόσυνα, δημιουργικά, μεστά θείων εὐλογιῶν μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ πολιούχου μας Ἀπ. Παύλου, τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας καί τῶν παρισταμένων ἁγιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα ἅγιε Φθιώτιδος **κ. Συμεών** ἔχετε τόν λόγον.

